

Abstrakt

Hlavním cílem předkládané práce je sestavení, pokud možno uceleného, jasného obrazu role slunečního božstva ve starověkém Ugaritu, a to na základě podrobného studia ugaritských textů, které sluneční božstvo zmiňují, a jednotlivých obrazů a vyjádření, které jsou ve spojení s ním užity. Za tímto účelem je zvoleno několik textů, které se o slunečním božstvu zřejmě vyjadřují, těmi jsou úryvky z mýtu O Baalovi, nejrozsáhlejšího dochovaného ugaritského díla, a tří dalších tabulek označovaných KTU 1.100, 1.107 a 1.161, které jsou s bohyní Šapaš nejčastěji spojovány. Neoddělitelnou součástí této práce byl překlad vybraných textů s komentářem a podrobným gramatickým rozbohem uvedeným v příloze. Z podrobného studia vybraných textů vyplývá obraz ugaritského slunečního božstva jako božstva částečně chtonického, propojujícího svět bohů, lidí i svět zemřelých. Ugaritská sluneční bohyně Šapaš, každodenně putující nebem i podsvětím, vystupuje ve jménu nejvyššího boha pantheonu a otce všech bohů Ela, jako vševidoucí dohlížitelka řádu, symbol spravedlnosti a královské moci. „Mimo-baalovské“ texty zdůrazňují některé další aspekty sluneční bohyně, které nejsou z Baalova cyklu čitelné, a to zejména spojení slunečního božstva s koňmi (1.100) a její léčitelské schopnosti spojené s hadím uštknutím (1.107).